

L'Entesa s'ha desfet

L'any 1986 va marcar l'inici d'una nova experiència política, l'Entesa de l'Esquerra de Menorca, la mort de la qual, ara, ha estat fruit de la seva naturalesa experimental.

Va néixer com la via menorquina cap a la síntesi entre nacionalisme i esquerra, i també com una nova forma d'estructura política. Amb la seva desaparició tot torna a les formes més tradicionals: cada partit pel seu vent i els independents, uns a casa i altres als partits.

Semblava un gran descobriment. Quan a altres indrets experiments semblants no reeixien, l'Entesa aconseguí fer-se un considerable espai dins la política menorquina. En aquests moments l'Entesa compta amb 2 consellers del Consell Insular de Menorca, que al mateix temps són diputats del Parlament, i 11 regidors. És la tercera força política de l'illa, per darrere del PP i del PSOE.

L'Entesa va néixer com una cosa diferent. No era un partit. Tampoc una simple coalició de partits. Dins l'Entesa hi havia partits, com el PSM i el PCPE, coalicions com EU, però també nombrosos independents —9 dels 11 regidors de l'Entesa són independents.

L'any passat un grup d'independents proposà que l'Entesa s'havia d'enfortir i que per això res millor que convertir-se en partit, superant així l'existència de dos partits hegemònics —PSM i EU—. A finals de febrer d'enguany estava prevista l'Assemblea que hauria de decidir el futur. No s'hi ha arribat. Les divergèn-

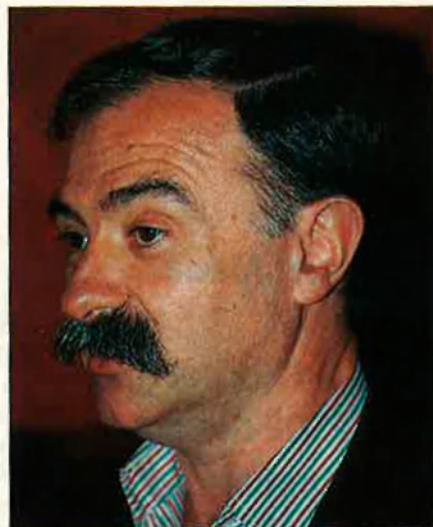
cies, fonamentalment entre PSM i EU, sobre el model d'Entesa que volien, han fet arribar l'organització a un atzucac. En el fons hi ha latent un sord enfrontament entre EU i PSM. Fa un any i mig aproximadament va dimitir Joan López Casanovas com a diputat i va ser substituït per un membre del PSM. Des de llavors, tot i que sempre hi ha hagut reticències, la situació s'ha anat agreujant fins la ruptura. Les eleccions generals del juny de 1993 també ajudaren a ampliar l'esclletxa entre les dues formacions. EU quedà molt per damunt del PSM i el partit nacionalista va veure clar —tant a Menorca com a Mallorca— que tot desenvolupament futur del na-

ARXIU

Joan López Casanovas. La seva dimissió com a diputat va iniciar el procés de ruptura.

PERE CARMONA

Ramon Orfila. Al seu domicili, el PSM i EU es van divorciar políticament.

cionalisme passava per la ruptura amb EU.

La desavinença sorgida a partir de la proposta del grup d'independents va servir a tothom com a excusa. Era, d'algun manera, la sortida elegant i no traumàtica que totes les parts esperaven. Dirigents del PSM i d'EU es reuniren amb molta discreció, la darrera setmana de gener, al domicili del diputat nacionalista Ramon Orfila. L'acord va ser fàcil, perquè tothom ho tenia clar. El divorci seria per consentiment mutu. L'Assemblea, que hauria d'haver estat de dissolució, ni tan sols s'arribaria a fer. Un comitè de seguiment, amb representants de totes les parts, farà el seguiment dels càrrecs públics. Els partits s'han compromès a garantir la fidelitat dels seus representants a aquest comitè. I a les eleccions de 1995, tothom pel seu costat.

L'Entesa, després de més de 7 anys d'existència no ha pogut resistir la seva originalitat. A les eleccions locals i autonòmiques es presentava com a tal, però a les generals i europees, tant el PSM com EU es presentaven per separat. Les estratègies dels dos partits han acabat per enfrontar-se i l'Entesa no ho ha resistit.

Ara la incògnita és saber quin dels dos, si PSM o EU, aconseguirà fer-se amb el capital polític, els vots, de l'Entesa. La resposta, la primavera del 95.

Miquel Payeras